

som helst Betingelser overfor dem saadan som overfor Landarbejderne. Jeg forstaaar ikke rigtig dette, og jeg er heller ikke vis paa, at der er saa mange andre, som forstaa det.

I § 8 er der sket en lille Ændring, som er ubetydelig og maaske ikke falder stærkt i Øjnene. Der er et Par Steder tilføjet Ordet „indskuddt“. Ud over 5 pCt. af den indskudte Kapital kan ikke udbetales til Aktionærerne. Dette Ord fandtes ikke i Forslaget, som det var oprindeligt, og som det blev vedtaget i Folketinget. Jeg tror ikke, at Forslaget er tydeliggjort derved, at dette Ord er kommet ind. Jeg vilde anse det for sandsynligt, at man efter denne Affattelse vil kunne faa 5 pCt. af den indskudte Kapital, selv om der var afdraget en Del af Kapitalen i Forvejen, ellers maatte der sikkert have staaet: af den til enhver Tid indestaaende Kapital, det vilde dog sikkert have været mere formaalstjenligt. Jeg forstaaar ikke, hvorfor det skal ind, jeg synes, at Affattelsen var bedre, da den gik fra Folketinget end nu, da den kommer ned fra Landstinget.

Men Hovedsagen for mig er den samme som for den ærede Ordfører, at §§ 9 og 10 — eller maaske §§ 10 og 11 i Folketingets Forslag —, der omhandlede Adgangen til at bortfæste disse Ejendomme, ere udstemte oppe i Landstinget. Følgelig er det ingen Nytte til her paa dette Tidspunkt at optage Debatten om dette Forhold, det ligger ogsaa mig ret fjernt. Men jeg kan kun i høj Grad beklage, at Flertallet ikke en Gang vil forsøge at føre Forslaget tilbage til Folketingets Affattelse, saaledes som det blev vedtaget her i Tinget ved tredie Behandling. Der foreligger ikke noget om, at Rigsdagen skal sluttes hverken i Dag eller i Morgen, saa der maatte, hvis der var en ærlig Villie til at gøre et saadant Forsøg, være Tid dertil, det vilde ikke tage lang Tid. Og hvis man overhovedet vilde have Loven igennem, og hvis det overhovedet viste sig umuligt at gennemføre det Princip, som Loven indeholdt, da den gik herfra, saa vilde det jo altid være muligt endnu en Gang at falde tilbage til det Standpunkt, som man i Øjeblikket indtager. Jeg beklager i høj Grad, at man ikke vil gøre et saadant Forsøg. Jeg indrømmer, at Loven i og for sig i Forvejen ikke er saa meget værd, men den Omstændighed, at disse Paragraffer ere tagne ud, bevirker, at Loven for mig er endnu ikke saa lidt ringere, end da den gik fra Folketinget, og den gør til lige — saadan staaar det for mig —, at

Flertallet hermed definitivt har opgivet Tanken om at gøre Forsøg med Fæste. Og selv om det skulde mislykkes, og selv om Loven skulde strande nu, saa vilde jeg i og for sig ikke have noget derimod; thi saa vilde det jo ikke betyde saa forfærdelig meget.

Det hele, som denne Lov drejer sig om, naar de 5 Aar ere gaaede, er et Tilskud fra Statskassens Side af c. 5,000 Kr. Det er alt det, der er Tale om, det er kun 1000 Kr. det første Aar og 5,000 Kr., naar Loven er gennemført helt til Bunden. Det er maaske lidt over 3 Kr., men i alt Fald ikke 4 Kr. til hvert Sogn i Danmark, og enten de faa det eller ej, leve de vist lige lykkeligt. Jeg siger derfor, at naar disse Paragraffer ere udstemte, har Loven i og for sig ikke videre Tillokkelse for mig. Og skulde Forsøget mislykkes denne Gang, saa Loven ikke gik igennem, tror jeg, vi ville være tjente dermed og staa friere til Efteraaret, og saa kunde der maaske blive gjort et saa alvorligt Forsøg, at vi kunde gennemføre det med nogle af de Tanker, som Landstinget nu har udstemt. Det Princip, at Landstinget ødelægger det bedste i vore Lovforslag, og at vi da, saa snart vi faa Besked af Landstinget, øjeblikkelig falde til Føje og vedtage dem i den ellefte Time, er et ret farligt Princip for Folketinget at komme ind paa. Jeg skal derfor i denne Sag tilraade Tinget at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, og som gaar ud paa at føre det foreliggende Lovforslag tilbage til Folketingets Affattelse.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Det ærede Medlem, som nu satte sig (Poul Christensen), sagde, at det Princip, at naar Landstinget havde stillet nogle Ændringer, faldt vi straks til Føje og accepterede dem, var et meget farligt Princip. Jeg vil sige, at det Princip, at Folketinget, naar det i Hovedsagen har opnaaet, hvad det vil, saa gaar med til ubetydelige Ændringer eller i alt Fald Ændringer, der ikke røre ved Hovedsagen i det, man har ønsket, tror jeg ikke er saa galt. Der var stillet forholdsvis mange Ændringer i Landstinget til dette Forslag. En stor Del var ligesom ved det foregaaende Forslag rent redaktionelle, man har villet skrive om, og man har fundet andre Udtryk for de samme Tanker. Det mener jeg er ganske uskyldigt og uskadeligt, og det kunde ikke falde mig ind at modsætte mig det. I Virkeligheden berøre Ændrin-